

BIULETYN BIAŁSKOPODLASKIEJ IZBY ROLNICZEJ

Miesięcznik Białkopodlaskiej Izby Rolniczej

Szanowni Rolnicy !

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, szczęścia oraz wszelkiej pomyślności. Życzymy, by Nowy Rok był dla Państwa rokiem realizacji planów osobistych i zawodowych.

W imieniu Zarządu
Białkopodlaskiej Izby Rolniczej
Prezes BIR

Jan Ślasiuk

W NUMERZE:

- STANOWISKO WALNEGO ZGROMADZENIA BIR W SPRAWIE SYTUACJI W ROLNICTWIE
- NEGOCJACJE Z ZAKŁADAMI MIĘSNYM W ŁUKOWIE
- POŻYCZKI NA NOWE MIEJSCA PRACY
- MARKETING W GOSPODARCE ŻYWNOŚCIOWEJ
- JAK WSPIERANI SĄ ZORGANIZOWANI PRODUCENCI WE WSPÓLNOCIE EUROPEJSKIEJ
- PRAWNIK RADZI

Biuletyn Białkopodlaskiej Izby Rolniczej
Biuro Izby: 21-500 Biała Podlaska, ul. Brzeska 41
Tel. (083) 3420032, 34-3014; Fax. (083) 3420032

STANOWISKO WALNEGO ZGROMADZENIA DELEGATÓW BIAŁKOPODLASKIEJ IZBY ROLNICZEJ Z 26 LISTOPADA 1998 R

Delegaci Izby w czasie obrad Walnego Zgromadzenia dokonali oceny sytuacji w rolnictwie i stwierdzają, że wieś polska jest w dramatycznej sytuacji ekonomicznej. Od wielu lat spadają dochody rolników i występują problemy ze sprzedażą wyprodukowanych płodów rolnych. W zdecydowanej większości gospodarstw brak jest wystarczających dochodów na odtworzenie podstawowych środków produkcji.

Niepewność i brak perspektyw skłania wielu rolników do formułowania tezy o zaplanowanym i konsekwentnie realizowanym niszczeniu polskiej wsi. Projekt budżetu na rolnictwo jest potwierdzeniem tego faktu.

Izba Rolnicza dostrzega i akceptuje konieczność głębokiej przebudowy wsi i rolnictwa. Jednakże stworzenie wielofunkcyjnego charakteru wsi przy wzroście konkurencji międzynarodowej nie jest możliwe bez pomocy i ingerencji państwa. Pomoc ta powinna koncentrować się na kilku wybranych kierunkach.

Do najważniejszych naszym zdaniem należą:

- tworzenie, poprzez system ulg i zachęt, warunków do inwestowania na wsi celem tworzenia miejsc pracy,
- stabilizacja produkcji rolnej poprzez powiązanie producentów z przetwórstwem i handlem oraz monitoring handlu międzynarodowego połączony z ochroną naszych granic,
- rozwój edukacji mieszkańców wsi oraz oświaty pozaszkolnej,
- pomoc w modernizacji gospodarstw rolnych w celu lepszego powiązania ich produkcji z ilościowymi i jakościowymi wymaganiami rynku,
- pomoc w rozwijaniu pozarolniczych źródeł dochodu w gospodarstwach.

Na dzień dzisiejszy budżet na rolnictwo jest zdecydowanie niewystarczający do osiągnięcia wymienionych celów. Deklarowane tworzenie preferencji rozwojowych w przypadku wsi nie znajduje żadnego potwierdzenia w wydatkach państwa kierowanych do tego sektora.

Izba Rolnicza jest samorządem apolitycznym. Wśród Delegatów reprezentowane są różne poglądy i opcje polityczne. Jednakże jeśli chodzi o rolnictwo to prezentują oni jeden zgodny pogląd, że obecna sytuacja w rolnictwie wywołuje u wszystkich rolników wielkie rozgoryczenie i obawy na przyszłość.

Postulujemy także o nowelizację ustawy o izbach rolniczych, gdyż potrzebne są Izbom większe uprawnienia i kompetencje aby skutecznie oddziaływać na potrzeby występujące na dziś w rolnictwie. Na podstawie dotychczasowej działalności Izby jednoznacznie stwierdzamy, że ustawa o izbach rolniczych z 1995 r. nie daje nam możliwości skutecznego działania w wymiarze na jaki oczekują nasi rolnicy.

Apel kierujemy do Sejmu i Senatu, Prezydenta Rzeczypospolitej i Rządu.

**W imieniu Delegatów Walnego Zgromadzenia
Białkopodlaskiej Izby Rolniczej**

Jan Stasiuk

Prezes BIR

Z PRAC BIAŁSKOPODLASKIEJ IZBY ROLNICZEJ

WALNE ZGROMADZENIE DELEGATÓW BIAŁSKOPODLASKIEJ IZBY ROLNICZEJ

26 listopada br. odbyło się Walne Zgromadzenie Delegatów BIR. Poświęcone ono było podsumowaniu półrocznej działalności Izby. Jak wynika ze złożonego przez Zarząd BIR sprawozdania, Izba w swoich działaniach główny nacisk kładła na wspieranie wszelkich form zespołowego działania rolników. Znalazło to odzwierciedlenie w znacznych kwotach jakie Izba przeznaczyła na zakup maszyn i urządzeń na potrzeby istniejących w naszym województwie grup producenckich. Podsumowując ostatni okres działalności Izby Zarząd poinformował o szeregu wystąpień do naczelnych organów państwa w sprawach dotyczących załamań na poszczególnych rynkach towarowych jak np.: rynek zbóż, ziemniaków czy trzody chlewnej. Podczas obrad Walnego Zgromadzenia wypracowane zostało stanowisko w sprawie obecnej sytuacji w rolnictwie, którego treść prezentujemy na poprzedniej stronie naszego biuletynu.

NEGOCJACJE W ŁUKOWIE

20 listopada br. w Zakładach Mięsnych w Łukowie odbyły się rozmowy kierownictwa zakładu z przedstawicielami producentów żywca wieprzowego z udziałem Izby Rolniczej z Białej Podlaskiej i Siedlec. Celem spotkania było omówienie zasad współpracy między zakładami a producentami trzody.

Zasadniczą część rozmów dotyczyła umowy na dostawę surowca jakie w ostatnim okresie zakłady zaproponowały dostawcom. W protokole uzgodnień, jaki został podpisany, Zakłady Mięsne w Łukowie zadeklarowały wprowadzić zapis w umowie mówiący o możliwości premiowania, w drodze decyzji Prezesa Zakładów, tych producentów, którzy będą dostarczali sztuki o wysokiej mięsności (pow. 47%). Uzgodniono ponadto iż producenci produkujący trzodę w cyklu zamkniętym będą mieli możliwość korekty planu dostaw w terminach półrocznych oraz dopuszczono możliwość dostaw surowca transportem producenta wg. stawek ustalonych w drodze odrębnych umów. Nie udało się niestety rolnikom zmienić zapisów umowy dotyczących sposobu naliczania cen minimalnych za dostarczany żywiec.

Zakłady Mięsne w Łukowie obiecały spotykać się częściej z przedstawicielami producentów aby na bieżąco omawiać warunki współpracy dostawcami trzody chlewnej.

K R E D Y T Y

POŻYCZKI NA NOWE MIEJSCA PRACY

Zasady ubiegania się o uzyskanie pożyczki udzielanej przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na podstawie porozumienia z Krajowym Urzędem Pracy dla pracodawców na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych zamieszkałych na terenie gmin wiejskich, miejsko-wiejskich, a także miast do 20 tysięcy mieszkańców:

1. Pożyczka przeznaczona jest dla pracodawców na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych zamieszkałych na terenie gmin wiejskich, miejsko-wiejskich, oraz miast do 20 tysięcy mieszkańców, którzy:

- w okresie ostatnich 6 miesięcy nie zmniejszyli zatrudnienia, chyba że wynikało to z sezonowości produkcji lub usług,
- nie otrzymali pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsca pracy dla bezrobotnych, a jeżeli taką pożyczkę otrzymali to wywiązali się z warunków umowy i spłacili ją w terminie.

2. Wysokość pożyczki nie może przekroczyć 20 000 zł na utworzenie jednego miejsca pracy oraz kwoty 200 000 zł, gdy zostanie utworzone co najmniej 10 miejsc pracy.

3. Okres spłaty pożyczki musi zakończyć się przed upływem czterech lat od daty jej udzielenia, odroczenie terminu rozpoczęcia spłaty kapitału i odsetek nie może przekroczyć 12 miesięcy.

4. Oprocentowanie pożyczki w stosunku rocznym wynosi 1/3 stopy redyskontowej weksli przyjmowanych od banków do redyskonta przez Narodowy Bank Polski, obowiązującej w dniu przyznania pożyczki. Odsetki od udzielonych pożyczek nie podlegają kapitalizacji.

5. Pożyczka może być przyznana pod warunkiem zapewnienia przez wnioskodawcę środków własnych w wysokości co najmniej 30% kosztów przedsięwzięcia. Formą udziału własnego mogą być środki pieniężne, równowartość zakupionych z własnych funduszy, lub wniesionych materiałów i środków trwałych, a także wykonanych usług związanych z realizacją przedsięwzięcia.

6. Dopuszcza się możliwość przeznaczenia do 25% kwoty udzielonej pożyczki na zakup środków obrotowych potrzebnych na utworzenie miejsc pracy. Zakup środków obrotowych powinien być rozliczany fakturami lub rachunkami.

7. Pożyczka nie może być przeznaczoną na refundację nakładów poniesionych przed podpisaniem umowy pożyczkowej.

8. Jeżeli pożyczkobiorcą jest podmiot będący płatnikiem podatku od towarów i usług, przy rozliczaniu pożyczki uwzględnia się wartość faktur pomniejszonych o ten podatek.

Dokończenie na stronie 7

MARKETING

MARKETING W GOSPODARCE ŻYWNOŚCIOWEJ

■ Aukcje "zegarowe"

System aukcji towarów rolniczych szczególnie dobrze rozwinął się w Holandii, stąd instytucje te określa się często jako **aukcje "typu holenderskiego"**. Doświadczenia tego kraju w aukcyjnej sprzedaży mają już prawie 100 lat.

Współczesne aukcje zegarowe produktów rolno-ogrodniczych są instytucjami należącymi do spółdzielni producentów. Ich podstawowym zadaniem jest dystrybucja produktów ogrodniczych, takich jak owoce, warzywa, rośliny ozdobne. W Holandii prawie 90% tych produktów sprzedawanych jest w systemie aukcji.

Obecnie działa w tym kraju około 20 aukcji owocowo-warzywnych, jednak tendencją do łączenia tych instytucji sprawia, że ich liczba sukcesywnie się zmniejsza. Aukcje zegarowe pod względem organizacji i sformalizowania procedur zawierania transakcji stanowią wyższy etap rozwoju tradycyjnego rynku hurtowego.

Producent będący członkiem spółdzielni prowadzącej aukcję zobowiązany jest cały swój towar sprzedać poprzez tę instytucję. Towary dostarczane przez producentów są przygotowywane do sprzedaży na dzień następnny. Są one sortowane, myte, oraz klasyfikowane wg jakości, koloru, twardości, smaku itp. Do momentu wystawienia na sprzedaż towary są przechowywane w specjalnych chłodniach lub magazynach.

Publiczna licytacja ceny poszczególnych klas towarów odbywa się na sali zegarowej, gdzie obecni są zainteresowani hurtownicy. Na sali znajdują się po jednej stronie stanowiska dla hurtowników wyposażone w pulpity z urządzeniami do prowadzenia licytacji i zakupów w systemie zegarowym. Po przeciwnej stronie sali na ścianie znajduje się **zegar cenowy**. Towar prezentowany jest na specjalnych platformach, które wolno przejeżdżają pod zegarem. Po rozpoczęciu licytacji danej partii towaru, wskazówka zegara pokazuje cenę najwyższą. W przypadku braku zainteresowania, zegar wskazuje coraz niższą cenę, aż do momentu kiedy licytujący hurtownik, któremu aktualna cena odpowiada, zatrzyma zegar przez naciśnięcie odpowiedniego przycisku na pulpicie stanowiska. Nabywcą towaru jest ten uczestnik licytacji, który pierwszy nacisnął przycisk przy wyższej cenie. W przypadku gdy towar nie został sprzedany w danym dniu, nie jest on już oferowany ponownie w dniu następnym. Jest niszczone, a producent otrzymuje ustaloną wcześniej cenę minimalną.

Na aukcji zegarowej w Holandii kupować może każdy hurtownik, który zapewni odpowiednie gwarancje bankowe dla swej działalności.

■ Aukcje zwierząt

Obrót zwierzętami na aukcjach dotyczy zarówno bydła, owiec, jak również trzody chlewnej. Ze względu jednak na tendencję do skracania kanałów marketingowych, a tym samym zawierania bezpośrednich umów kontraktacyjnych

między producentami lub grupami producenckimi a rzeźniami, znaczenie aukcji żywca wieprzowego jest coraz mniejsze. Przykładowo we Francji zaledwie 10% obrotu tym towarem odbywa się przez **publiczną licytację ceny na przetargach** organizowanych przez jedyną tego typu instytucję w tym kraju w Plerein, tzw. Marche du Porc Breton (MPB). Na rynku tym uczestniczą dwie grupy członków:

- grupy producentów lub stowarzyszenia producentów;
- regionalne organizacje producentów (Izby Rolnicze, Związki).

Członkowie tej instytucji rynkowej zobowiązani są do przestrzegania ogólnie przyjętych zasad w sprawach procedur klasyfikacji, ważenia i wyprowadzania zwierząt, jak również procedur zapłaty, a także korygowania ceny w przypadku sanitarnych problemów.

Zadaniem "MPB" jest zapewnienie rzetelnej obsługi członków poprzez zbieranie ogłoszeń o sprzedaży zwierząt, wydawanie katalogu oraz prowadzeniu przetargu. Instytucja ta również gwarantuje płatności dla klientów sprzedających. Gwarancje te oparte są na depozytach kupujących oraz kontrakcie ubezpieczeniowym. Przetarg zwierząt odbywa się bez fizycznej obecności zwierząt na podstawie złożonych ofert sprzedaży. Fizyczny ich odbiór natomiast następuje bezpośrednio z danej farmy. Ceny są wynikiem negocjacji między uczestnikami na sesji przetargowej.

W odróżnieniu od MPB na **aukcjach bydła** przeprowadza się fizyczny pokaz poszczególnych zwierząt, a transakcje zawierane są poprzez elektroniczny system "aukcji zegarowych". Kupujący na aukcji zobowiązany jest wpłacić depozyt gwarancyjny, który pokrywa przynajmniej wartość zakupów w ciągu trzech tygodni. Zwierzęta, które nie zostały sprzedane podczas I sesji zegarowej, oferowane są po raz drugi na następnej sesji w tym samym dniu.

■ Aukcje elektroniczne

Aukcje elektroniczne dla bydła zostały wprowadzone na początku lat osiemdziesiątych w USA, Kanadzie, Australii. Aukcja elektroniczna jest w istocie sprzedażą zwierząt na podstawie opisu, zawierającego określenie rasy bydła, płci, wagi żywej i co najważniejsze niezależną ocenę przypuszczalnego zakwalifikowania bydła jako tuszy z wykorzystaniem skali EUROP. Jest tam również ujęte nazwisko i adres sprzedającego. Przedstawienie dokładnego opisu zwierząt przeznaczonych do sprzedaży a także jednakowe traktowanie i szanse zakupu dla wszystkich uczestników obrotu elektronicznego przy niskich kosztach uczestnictwa zdecydowały o powodzeniu tego systemu.

Nadesłane oferty sprzedaży z charakterystyką zwierząt umieszcza się w specjalnych katalogach dostępnych dla wszystkich potencjalnych kupców za pomocą łączy elektronicznych na 2 godziny przed rozpoczęciem aukcji.

Podczas aukcji zachowana jest pełna anonimowość poszczególnych kupujących. Jedynie obsługa aukcji zna dane personalne nabywcy zwierząt. Oferent, który zakupił towar jest automatycznie powiadamiany o tym fakcie, a pozostali uczestnicy są informowani, że partia została sprzedana.

Oprac. B. Ludwicka na podst.:

"Marketing w gospodarce żywnościowej" FAPA

JAK BRONIĆ ROLNICZYCH SPRAW

JAK WSPIERANI SĄ ZORGANIZOWANI PRODUCENCI WE WSPÓLNOCIE EUROPEJSKIEJ?

Generalnie należy stwierdzić, że tworzenie podstaw prawnych dotyczących organizowania i funkcjonowania grup producenckich oraz ich wspierania leży w gestii poszczególnych państw. Wspólnota podejmuje te działania tylko w nielicznych przypadkach i w ściśle określonym celu. Dotyczy to rynku owoców i warzyw, chmielu, tytoniu, a także części produktów w określonych państwach czy regionach, gdzie zorganizowanie rolników jest słabsze.

Temu ostatniemu celowi służy Rozporządzenie Rady Nr 952/97 z 20 maja 1997 roku, które zastąpiło Rozporządzenie Nr 1360 z 1978 roku.

Rozporządzenie to wprowadzono "w celu likwidacji strukturalnych niedoborów mających wpływ na dostawy i marketing produktów rolnych w niektórych regionach, wynikających z nieodpowiedniej organizacji producentów". Rozporządzenie wprowadza system zachęcający do tworzenia grup producentów oraz ich stowarzyszeń w tych regionach.

Rozporządzenie to obowiązuje: we Włoszech, Francji - w regionach Langwedocji, Prowansji - Alpy - Lazurowe Wybrzeże, w środkowych Pirenejach, Korsyce oraz w dwóch departamentach zamorskich; w Belgii, Grecji, Hiszpanii, Portugalii, Irlandii, Austrii, Finlandii.

☞ W przypadku Włoch, Grecji, Hiszpanii, Portugalii, Austrii i Finlandii, rozporządzenie jest stosowane do wszystkich produktów rolniczych z wyjątkiem owoców i warzyw, chmielu i jedwabników,

☞ W przypadku Francji, Rozporządzenie to stosuje się do: wina ze świeżych winogron oraz moszczu winnego, roślin używanych do produkcji perfum oraz lawendy w Prowansji i w departamentach zamorskich; oliwek, w Langwedocji, Prowansji, Korsyce i w departamencie Drome; żywego bydła; półtuszy oraz ćwierćtuszy wołowiny i cielęciny; drzew i innych roślin; cebulek, korzeni itp.; kwiatów ciętych i liści ozdobnych, świeżych owoców i warzyw nieobjętych Rozporządzeniem Nr 2200/96); wanilii, oleju z oliwek.

☞ W przypadku Belgii, Rozporządzenie ma zastosowanie do: zbóż, żywego bydła, prosiąt, lucerny.

☞ W przypadku Irlandii, Rozporządzenie stosuje się do: zbóż, ziemniaków, żywego bydła, półtuszy i ćwierćtuszy wołowych i cielęcych, żywych owiec i kóz oraz półtuszy owiec i kóz.

■ Uznanie grup producentów oraz ich stowarzyszeń.

Grupa producencka czy stowarzyszenie grup chcąc korzystać z pomocy Wspólnoty Europejskiej musi spełnić określone warunki - musi być uznana przez państwo członkowskie.

Państwa Członkowskie uznają grupy producenckie oraz ich stowarzyszenia które, ubiegają się o uznanie oraz

spełniają następujące warunki:

☞ Grupy producentów są utworzone w celu wspólnego dostosowania produkcji oraz działalności producentów będących członkami tych grup do wymogów rynkowych. Utworzone są przez:

- producentów indywidualnych lub
- producentów indywidualnych lub organizacji działających dla stworzenia lub zwiększenia zysków z produktów rolnych, składających się wyłącznie z producentów rolnych.

☞ Państwa członkowskie mogą, o ile pozwalają im na to postanowienia krajowe, uznać grupy producenckie, które skupiają również osoby inne niż wymienione wyżej. W takich przypadkach, statuty tych grup muszą zapewnić iż członkowie, mają kontrolę nad grupami oraz podejmowanymi przez nie decyzjami.

☞ Stowarzyszenia tworzone mogą być przez uznane grupy producentów i realizują te same cele, ale na większą skalę.

☞ Wszystkie grupy producentów lub stowarzyszenia tych grup muszą spełniać następujące warunki ogólne w ramach sektora produktów, w którym zostały one uznane:

(a) poprzez działania pod względem których ubiegają się o uznanie, przyczyniają się do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej, określonych w Art. 39 Traktatu Rzymskiego;
(b) uzgadniają i stosują:

- wspólne zasady dotyczące produkcji a szczególnie jakości produktu oraz produkcji organicznej;
- wspólne zasady odnośnie umieszczania towarów na rynku;
- zasady informacji produkcyjnej

■ Pomoc dla grup producentów oraz ich stowarzyszeń.

☞ Państwa Członkowskie przyznają pomoc uznanym grupom lub stowarzyszeniom w ciągu 3 lat od daty ich uznania w celu wspierania procesu ich tworzenia oraz ułatwienia im działalności administracyjnej. Pomoc taka jest wypłacana w przeciągu 5 lat.

☞ Pomoc przyznana grupom producenckim uznanym po 1.07.1985 jest wypłacana przez 5 lat od ich uznania i wynosi odpowiednio w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku maksimum 5%, 5%, 4%, 3%, 2% wartości produktów pochodzących od członków na podstawie których zostały one uznane i które są sprzedawane, jednak wypłacane kwoty nie mogą przekroczyć rocznego kosztu tworzenia i działalności administracyjnej grupy;

☞ Pomoc wypłacana stowarzyszeniom: jest równa maksymalnie 60%, 40% i 20% rzeczywistych wydatków na tworzenie i działalność administracyjną odpowiednio w 1, 2 i 3-cim roku i nie może przekroczyć 120 000 ECU.

Wartość produktów do wyliczania wysokości dotacji jest obliczana dla każdego roku na podstawie: rocznej wielkości umieszczanej na rynku i średnich cen otrzymanych przez producentów.

Witold Boguta
Fundacja Spółdzielczości Wiejskiej

PONADNARODOWE ORGANIZACJE ROLNICZE FUNKCJONUJĄCE WE WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH

Od 1958 roku w Brukseli powstało kilkadziesiąt różnych organizacji rolniczych zrzeszających: producentów, przetwórców i handlowców rolnych. Z chwilą przekształcenia się EWG w Unię Europejską i wprowadzenia na jej terenie zasad Jednolitego Rynku Europejskiego wzrosło znaczenie tych organizacji we wdrażaniu Wspólnej Polityki Rolnej. Niżej wymienione organizacje reprezentują swoich członków i bronią ich interesów przed instytucjami Unii Europejskiej:

1. COPA - Komitet Rolniczych Organizacji Zawodowych

Utworzony w dniu 6 września 1958 roku, stanowi przedłużenie działalności związków rolniczych ze wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej. Obecnie członkami COPA jest 30 związków rolniczych. COPA ma największą możliwość spośród wszystkich organizacji na formowanie Wspólnej Polityki Rolnej. Reprezentuje zarówno ogólne jak i partykularne interesy rolników z państw członkowskich i jest uznawany przez władze wspólnotowe za rzecznika rolników.

2. COGECA - Główny Komitet Spółdzielczości Rolniczej

Utworzony 24 września 1959 roku, reprezentuje ponad 30 000 spółdzielni rolniczych, zrzeszonych w 17 organizacjach członkowskich ze wszystkich 15 krajów Wspólnoty. Spółdzielczość rolnicza krajów UE liczy obecnie około 14 milionów członków.

COPA i COGECA posiadają od 1 grudnia 1962 roku wspólny sekretariat. Prowadzą wspólne prace w ramach 24 specjalistycznych Komitetów, z których większość zajmuje się poszczególnymi rynkami produktów rolnych. Posiadają około 50 % miejsc w około 40 różnych Komitetach Doradczych Komisji Europejskiej, które zajmują się poszczególnymi problemami z zakresu Jednolitego Rynku Europejskiego i Wspólnej Polityki Rolnej.

3. CIAA - Konfederacja Przemysłów Żywnościowych i Napojów

Pełnymi członkami CIAA są narodowe federacje reprezentujące produkcję żywności i napojów we wszystkich krajach członkowskich UE. Sektor przetwórstwa żywności i produkcji napojów jest sektorem dającym na rynek 15 % produkcji przemysłowej UE. Wartość tej produkcji jest większa niż produkcja przemysłu samochodowego, przemysłu elektronicznego czy chemicznego. Przemysł żywnościowy zatrudnia w krajach UE 2,5 miliona pracowników i jest odbiorcą ponad 70 % europejskiej produkcji rolnej.

4. CELCA - Europejski Komitet ds. Handlu Artykułami Rolno - Spożywczymi

Zadaniem CELCA jest reprezentowanie europejskich organizacji handlowych wobec Komisji Europejskiej i innych instytucji Wspólnotowych. CELCA zrzesza

obecnie 18 organizacji reprezentujących poszczególne sektory rolnictwa.

Drugą organizacją na poziomie wspólnotowym, która reprezentuje handlowców artykułów rolnych jest EUROCOMERS, działający we wszystkich branżach gospodarki.

5. EFA - Europejska Federacja Związków Zawodowych Pracowników Rolnictwa

Zadaniem jej jest obrona interesów ekonomicznych i socjalnych osób zatrudnionych w rolnictwie. EFA opiniuje wszystkie akty prawne związane z polityką ekonomiczną i socjalną, które są przygotowywane przez instytucje europejskie, przede wszystkim przez Komisję Europejską.

6. CEJA - Europejska Rada Młodych Rolników

CEJA zrzesza 18 narodowych organizacji członkowskich z 15 krajów UE reprezentujących około 500 tys. młodych rolników (w zasadzie do 35 roku życia). CEJA aktywnie uczestniczy w powstawaniu prawa dotyczącego interesów młodych rolników w kwestiach rozpoczęcia działalności oraz doskonalenia zawodowego.

7. CEPFAR - Europejskie Centrum Kształcenia Środowisk Rolniczych i Wiejskich

CEPFAR zajmuje się organizacją szkoleń, konferencji, seminariów dotyczących zasad funkcjonowania WPR i Jednolitego Rynku. Dotychczas zrzesza tylko organizacje narodowe z krajów UE.

8. CEA - Konfederacja Rolnictwa Europejskiego

Reprezentuje i broni interesów europejskiego rolnictwa. Należy do niej ponad 300 organizacji rolniczych z 30 krajów całej Europy (w tym dwie organizacje polskie). Organizuje corocznie we współpracy z COPA i COGECA Kongresy Rolnictwa Europejskiego oraz prowadzi działalność w kilku grupach roboczych. Ma mniejsze znaczenie w stanowieniu i wdrażaniu prawa.

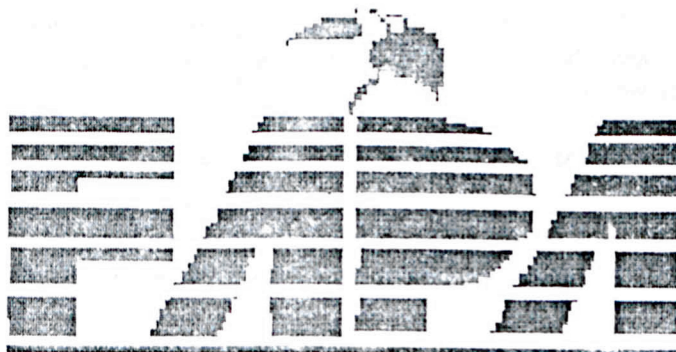
W Unii Europejskiej rolnictwo jak i jego otoczenie (przetwórstwo, handel) funkcjonuje w bardzo rozbudowanym i skomplikowanym systemie regulacji prawnych. Wyżej wymienione organizacje reprezentują swoich członków i bronią ich interesów przed instytucjami UE:

Radą Ministrów, Komisją Europejską, Parlamentem Europejskim a czasami nawet przed Radą Europejską.

Źródło:

Biuro Integracji Rolnej FAPA - materiały szkoleniowe, sierpień-wrzesień 1998r.

oprac. B. Ludwicka

POŻYCZKI NA NOWE MIEJSCA PRACY*- dokończenie ze strony 3.*

9. Pożyczkobiorca zobowiązany jest do uruchomienia nowego miejsca pracy po podpisaniu umowy pożyczki z bankiem, nie później jednak niż w ciągu 60 dni, licząc od dnia postawienia do jego dyspozycji ostatniej transzy pożyczki.

10. Pożyczkobiorca zobowiązany jest do utrzymania określonego w umowie pożyczki stanu zatrudnienia, łącznie z utworzonymi miejscami pracy, przez czas trwania spłaty zaciągniętej pożyczki.

11. Pożyczkobiorca jest obowiązany zabezpieczyć spłatę pożyczki w formie poręczenia, weksla, hipoteki, gwarancji bankowej, zastawu na prawach i rzeczach, blokady rachunków bankowych lub w innej wiarygodnej formie.

12. Wniosek o udzielenie pożyczki wnioskodawca składa w upoważnionym przez Agencję banku na formularzu, którego wzór określi Prezes Agencji, wraz z następującymi dokumentami:

- a) planem przedsięwzięcia,
- b) zaświadczeniem o nieotrzymaniu pożyczki z Funduszu Pracy na utworzenie miejsc pracy dla bezrobotnych, a w przypadku jej otrzymania, o wywiązaniu się z umowy i spłaceniu jej w terminie.
- c) zobowiązanie do:
 - zatrudnienia na utworzonych miejscach pracy bezrobotnych, nie później niż w ciągu 60 dni od dnia postawienia do dyspozycji ostatniej transzy pożyczki,
 - niezmnieszenia zatrudnienia, łącznie z bezrobotnymi zatrudnionymi na miejscach pracy utworzonych z uzyskanej pożyczki, co najmniej przez okres trwania umowy pożyczki,
 - zatrudniania na utworzonych przy pomocy pożyczki miejscach pracy wyłącznie osób bezrobotnych kierowanych przez rejonowe urzędy pracy.
 - innymi niezbędnymi dokumentami wymaganymi przez bank.

13. O udzieleniu pożyczki, o której mowa w niniejszych zasadach, rozstrzyga bank. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, bank obsługujący przedsięwzięcie zawierać będzie umowę z zainteresowanym podmiotem, w której określi się wysokość i warunki zwrotu pożyczki.

14. Koszty obsługi pożyczki przez bank ponosi pożyczkobiorca.

15. Fakt zatrudnienia określonej liczby pracowników pożyczkobiorca jest zobowiązany potwierdzić przedkładając w banku miesięczne deklaracje rozliczeniowe składane w ZUS, a także stosowne potwierdzenia rejonowego urzędu pracy o zatrudnieniu określonej w umowie liczby osób bezrobotnych w terminie do dnia 20 następnego miesiąca.

16. Pożyczkobiorca zawiadamia właściwy miejscowo rejonowy urząd pracy o każdej zmianie stanu zatrudnienia, składając zawiadomienie w terminie 5 dni od zmiany. Kopię zawiadomienia wraz z dowodem złożenia w rejonowym urzędzie pracy pożyczkobiorca składa w banku w terminie 10 dni od zmiany.

17. Do określenia liczby zatrudnionych nie wlicza się pracowników przebywających na urlopie bezpłatnym.

18. W przypadku nieutworzenia określonych w umowie miejsc pracy dla bezrobotnych lub niespełnienia innych warunków umowy, pożyczkobiorca zobowiązany jest niezwłocznie spłacić pożyczkę wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia nie spełnienia warunków umowy pożyczki do dnia jej spłaty.

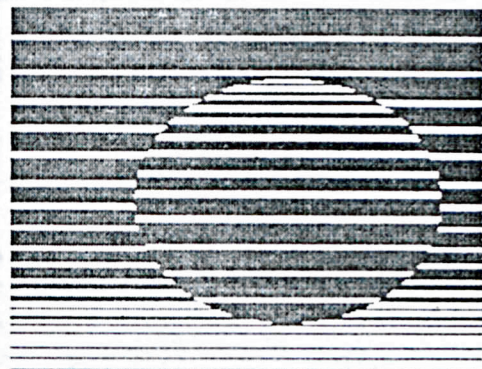
19. W przypadku zmniejszenia stanu zatrudnienia z przyczyn niezależnych od pożyczkobiorcy, zobowiązany jest on do uzupełnienia w ciągu 2 miesięcy stanu zatrudnienia do pierwotnie deklarowanego poziomu.

20. Wnioskodawca zobowiązany jest do umożliwienia przeprowadzania kontroli postępu prac związanych z realizacją przedsięwzięcia. Prawo do kontroli przysługuje: bankowi, Agencji oraz osobom upoważnionym przez Agencję.

21. Kontynuacja działalności gospodarczej przez spadkobierców lub inne podmioty gospodarcze na dotychczasowych warunkach nie powoduje wycofania się Agencji z finansowania danego przedsięwzięcia.

Wnioski o udzielenie pożyczki można składać do następujących banków które podpisały umowy z Agencją:

1. Spółdzielczy Bank Rozwoju "Samopomoc Chłopska",
2. Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych,
3. Gospodarczy Bank Wielkopolski.

AFMR

§ PRAWNIK RADZI

ZASADY PRYZNAWANIA ULG W PODATKU ROLNYM

W dwóch poprzednich numerach biuletynu przedstawiono katalog zwolnień i ulg podatkowych przysługujących podatnikom podatku rolnego. W dzisiejszym numerze zostaną przedstawione zasady przyznawania w podatku rolnym pozostałych ulg zgodnie z uregulowaniami zawartymi w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 z późn. zm.).

■ Ulga z tytułu odbywania służby wojskowej:

Zgodnie z art. 13 a wyżej podanej ustawy przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych:

1. żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową lub długotrwałe przeszkolenie wojskowe,
 2. osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej w formie skoszarowanej
- prowadzących te gospodarstwa bezpośrednio przed powołaniem do służby stosuje się ulgę w podatku rolnym w wysokości 60 %.

Nie wszystkie rodzaje służb i szkoleń wojskowych odbywanych przez żołnierzy mogą być podstawą do stosowania ulgi żołnierskiej. To czy dana służba lub szkolenie mieści się w kategorii wymienionych w ustawie służb należy ustalić na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16 z późn. zm.).

Komentowana ustawa nie wprowadziła żadnych ograniczeń czasowych w odniesieniu do prowadzenia gospodarstwa bezpośrednio przed powołaniem do służby. Należy więc przyjąć, iż nawet krótkotrwałe prowadzenie gospodarstwa przed powołaniem do służby będzie przesłanką do zastosowania tej ulgi. Wykonywanie równocześnie w tym okresie pracy na podstawie umowy o pracę lub innej poza gospodarstwem rolnym przez przyszłego żołnierza nie stanowi przeszkody do stosowania omawianej ulgi.

Przy opodatkowaniu gospodarstw rolnych członków rodzin osób wymienionych w pkt. 1 i 2, które bezpośrednio przed powołaniem do służby:

- pracowały w tych gospodarstwach,
- zamieszkiwały w tych gospodarstwach,
- nie osiągały przychodów z innych źródeł,

stosuje się ulgę w podatku rolnym w wysokości 40 %.

W świetle tego przepisu członkowie rodzin żołnierzy korzystają z 40 % ulgi jeżeli osoby powołane do służby, bezpośrednio przed tym powołaniem spełniały trzy wspomniane przesłanki łącznie.

Sposobem na ustalenie zaistnienia tych okoliczności jest złożenie przez zainteresowanego oświadczenia w trybie art. 180 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.).

Gdy zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości dotyczące spełnienia przez daną osobę tych warunków, należy przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, korzystając ze środków dowodowych przewidzianych przez ustawę - ordynacją podatkową.

Opisane wyżej ulgi stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osoba została powołana do odbywania służby wojskowej, do końca miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie z tej służby.

Terminy powołania do odbycia służby wojskowej i zwolnienie z tej służby można ustalić na podstawie wpisów w książeczce wojskowej lub na podstawie stosowanych zaświadczeń wydawanych przez dowódców jednostek wojskowych.

Ulgą tą jest przyznawana na wniosek podatnika przez wójta, burmistrza (prezydenta) poprzez wydanie stosownej decyzji.

■ Ulga z tytułu wystąpienia klęski żywiołowej

W razie wystąpienia klęski żywiołowej, która spowodowała istotne szkody w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym lub martwym albo w drzewostanie, przyznaje się podatnikom ulgi w podatku rolnym poprzez zaniechanie jego ustalania albo poboru w całości lub w części, w wysokości zależnej od rozmiarów strat spowodowanych klęską w gospodarstwie rolnym. Przy przyznaniu ulg i ustalaniu ich wysokości uwzględnia się wysokość otrzymanego odszkodowania z tytułu ubezpieczenia ustawowego. Ulgę przyznaje się na ten rok podatkowy, w którym klęska miała miejsce, jeżeli klęska miała miejsce po zapłaceniu podatku za dany rok, ulgę stosuje się w następnym roku podatkowym.

Ulgą z art. 13 c ustawy o podatku rolnym jest przyznawana wówczas, gdy łącznie spełniane są dwa warunki:

- wystąpi klęska żywiołowa,
- w wyniku klęski powstały istotne szkody w budynkach, ziemiopłodach, inwentarzu żywym lub martwym albo drzewostanie.

Klęską żywiołową są wszelkiego rodzaju wydarzenia żywiołowe zagrażające bezpieczeństwu życia lub mienia większej ilości osób, mogące wywołać zakłócenia w funkcjonowaniu gospodarki narodowej, dla których zwalczania konieczna jest zorganizowana akcja społeczna szczególnie reguluje dekret z dnia 23 kwietnia 1953 r. o świadczeniach w celu zwalczania klęsk żywiołowych (Dz. U. Nr 23, poz. 93 z późn. zm.).

Nie jest w świetle tej definicji klęską żywiołową pożar zabudowań gospodarczych gospodarstwa rolnego, zniszczenie upraw przez dziką zwierzynę, wichura, która zerwała dach w budynku mieszkalnym czy też susza, w wyniku której nastąpiło obniżenie plonów. Ulga w tych wypadkach nie może być przyznawana, ponieważ nie wystąpiła klęska żywiołowa.

Podatnicy w tych wypadkach mogą ubiegać się o ulgi w podatku rolnym na podstawie art. 22 § 2 Ordynacja podatkowa.

W razie wystąpienia szkód powstałych w wyniku klęski żywiołowej, organ podatkowy (wójt, burmistrz) zobligowany jest, na wniosek podatnika, do wydania decyzji, w której zaniecha ustalania lub poboru podatku rolnego.

Bożena Bilkiewicz-Bańka

Podstawa prawna:

Art. 13 a, 13 c i 13 d ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 z późn. zm.).